

от СБП, и то в момент, когато Трифон Кунев е арестуван – през юли 1946 г.¹⁰ Арестуван е по обвинение, че е организатор на съпротивителното движение на фашисти, ратници, легионери. Попадането под ударите на ЗЗД явно не е достатъчно за Т. Павлов.

В същото време обаче самият председател на СБП Людмил Стоянов категорично се противопоставя на безапелационните настоявания на регента комунист, той намира начин да защити Тр. Кунев. В резултат е обвинен от Т. Павлов в „липса на правилен политически усет, в подхранване на опозиционните настроения в писателските среди, в либералско равнодушие“ и др. Почтената позиция на този писател – член на БРП(к), се изразява и в отказа да предложи за награда Г. Караславов, отказ, придружен с категоричната оценка за фейлетоните му, че били най-малкото „пресилени“¹¹.

Съпротивата на Л. Стоянов поне в конкретния момент дава резултат – изключването на Тр. Кунев от СБП е отложено...

Все пак властта, макар и отчасти, постига целите си. Арестуването на Тр. Кунев принуждава останалите на свобода редактори на „Народно земеделско знаме“ да спрат рубриката му. Обяснението, което дават на читателите на вестника, е, че не може да бъде намерен достоен заместник на „счупеното перо на бай Трифон“.

Самият Тр. Кунев след излизането си от затвора започва нова, също толкова острокритична рубрика – „Всекиму заслуженото“.

А в началото на 1946 г. четиридесет и девет „Ситни дребни... като камилчета“, подбрани сред всички излезли, са издадени в самостоятелна книжка. Мястото и ролята на тези фейлетони самият автор ясно определя в предговора си:

„Тази книга е принос към борбата на българския народ за свобода и документ за съпротивителното движение в сегашна България.“¹²

И именно този предговор ще бъде формалният повод за второто арестуване и вече осъждане на големия поет, сати-